

F. t. l. om tandlæger.

I forbindelse med, at mesterlæren i dette fag generelt måtte blive afløst af den erhvervsfaglige grunduddannelse, bør den foreslåede § 11, stk. 1, ophæves. Det bemærkes dog herved, at da tandlægerne har det endelige ansvar over for patienterne for laboratorietandteknikernes produkter, bør der i så fald også fremover sikres tandlægelig indflydelse på uddannelsen af laboratorietandteknikerne.

I tandlægeloven fra 1954 var det bestemt, at tandlægen ikke måtte benytte tekniske medhjælpere ved instrumentel behandling af patienter. Ved en ændring af loven i marts 1974 (lov nr. 169 af 29. marts 1974) fik tandlæger adgang til at benytte personer, der har gennemgået uddannelsen som tandplejer, som medhjælp ved instrumentel behandling af patienter, men således at indenrigsministeren fastsætter, hvilke former for instrumentel behandling tandplejerne skal kunne bistå tandlægerne med (se indenrigsministeriets bekendtgørelse af 29. april 1974 om tandplejere).

Ved forslagens stk. 2 er der taget højde for, at udviklingen kan gå i retning af yderligere personalekategorier, der uddannes til at bistå tandlægen ved instrumentel behandling af patienter. I forslaget ligger derfor en adgang for indenrigsministeren til dels at bestemme, hvilke personalekategorier der kan komme på tale, og dels hvilke funktioner af instrumentel karakter, de kan bistå tandlægen med. Sådan medhjælp skal dog virke efter tandlægens instruktion og under dennes tilsyn.

Overvejelser om indførelse af nye personalekategorier til bistand for tandlægen må bygge på de erfaringer, som indhøstes på uddannelsesstederne og i praksis med de nuværende hjælpekræfter, og beslutning herom træffes efter forhandling med uddannelsesstederne og de involverede faglige organisationer.

Der er ikke fundet behov for fastsættelse af regler for den ikke-instrumentelle virksomhed, som tandlægens medhjælpere udøver. Virksomheden på dette område må afhænge af den pågældendes viden og kunnen.

Forslagets stk. 4 erstatter gældende lovs § 4, stk. 4, dog således, at forslaget ud over udenlandske tandplejere også tager sigte på eventuelle nye personalekategorier, jfr. stk. 2.

Til § 12.

Bestemmelsen, der er ny, svarer til lægelovens § 6, stk. 1. Omfanget af tandlægers ordinationer af lægemidler er i dag ganske vist af forholdsvis beskeden omfang, men bestemmelsen vil imidlertid også kunne anvendes ved f. eks. valg af behand-

lingsmåde, som medfører økonomisk udnyttelse af patienten.

Efter den her foreslåede bestemmelse kan tilfælde, der ikke har så alvorlig karakter, at de omfattes af forslagens § 19, medføre tilrettevisning eller advarsel gennem sundhedsstyrelsen som tilsynsmyndighed, jfr. forslagens § 17.

Til §§ 13-14.

Bestemmelserne, der er nye, svarer i hovedtrækkene til tilsvarende bestemmelser i lægeloven. Det er hensigten hermed at understrege tandlægens pligter som selvstændig medicinalperson. Bestemmelsen i forslagens § 13, stk. 2, om afgivelse af erklæringer til offentlige myndigheder tager først og fremmest sigte på tilfælde, som omhandles i lægelovens § 8, stk. 3, d.v.s. erklæringer til brug ved behandling af sager om offentlig hjælp, men herudover kan der i særlige tilfælde, f. eks. i sager om identifikation af forulykkede, være behov for at kunne pålægge tandlæger at afgive erklæringer til offentligt brug.

Overtrædelse af forslagens §§ 13 og 14 straffes i henhold til forslagens § 20, stk. 2.

Til § 15.

Bestemmelsen, der er ny, indfører en almindelig pligt for tandlæger til at føre journaler. Samtidig indføres en pligt til at opbevare journaler og røntgenbilleder i en periode af mindst 10 år.

Bestemmelsen går videre end lægelovens § 13 om lægers journal- og opbevaringspligt, idet den foreslåede bestemmelse pålægger tandlæger en almindelig, ubetinget pligt til at føre journaler. Dette skyldes især, at tandlægers optegnelser i højere grad end lægernes er af betydning i identifikationssager.

Opbevaringspligten omfatter journaler og røntgenbilleder, men ikke modelmateriale. Opbevaringsperioden på 10 år svarer til lægelovens regel.

Overtrædelse af pligten til at føre journaler og opbevaringspligten sanktioneres med straf i form af bøde, jfr. forslagens § 20, stk. 2 og 3.

Til § 16.

Bestemmelsen, der er ny, erstatter § 7 i den gældende lov.

Den her foreslåede bestemmelse indebærer en skærpelse, idet reklamering over for offentligheden med, at den pågældende fremstiller og indsætter kunstige tænder – hvad enten denne er tandlæge eller praktiserende tandtekniker – ikke længere vil være tilladt. Endvidere ophæves adgangen til at udstille genstande (f. eks. tandproteser) i udhængsskabe og vinduer. I forhold til tandlægelovudval-